

(1 Солунян, 5:1-13)

Отець наш небесний, поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі друзі, ми продовжуємо вивчати Перше Послання до солунян святого апостола Павла. Тепер ми переходимо до останнього, 5-го розділу цього Послання.

РОЗДІЛ 5

В цьому останньому розділі ми бачимо, що має робити християнин, сподіваючись на повернення Ісуса Христа. В 1-му розділі, як ви пригадуєте, йшлося про те, як має поводитися християнин, очікуючи на Його прихід. Але якщо ця поведінка не підкріплюється якимись діями, то тут щось не так. Сподівання на прихід Ісуса Христа - це палка надія, що кличе до праці, до активних дій. Віруючі в Ісуса Христа мають бути постійно пильними і бадьорими, очікуючи Його приходу, бо вони не увійдуть у цю жахливу ніч, коли почнуться великі випробування, перед при ходом нашого Господа. Господній день почнеться із тієї ночі - бо саме так прийде той визначений час. Перші згадки про це ми знаходимо в Книзі Буття, де сказано, що в перший день будуть вечір і ранок. Бог почне з цієї ночі, але вона зміниться на яскраве світло дня. Отож, великі випробування передуватимуть славному тисячолітньому пануванню Господа нашого Ісуса Христа, коли Син праведності принесе розраду всім, хто страждає, на Своїх крилах. День Господній - це вираз, котрий ми маємо осмислити. Отож, читаємо 1-й вірш із 5-го розділу 1-го Послання до солунян:

"А про часи та про пори не маємо потреби, брати, до вас писати".

/1 Сол.5:1/

"Часи і пори" - це не стосується Церкви, вони стосуються землі і земних людей, окрім Ізраїлю - євреїв і неєвреїв, котрі спасуться. Церква очікує приходу Господа, а не якийсь час чи пору. 2-й вірш:

"Самі ж ви знаєте, що день Господній прийде, як злодій уночі".

/1 Сол.5:2/

Церква постійно очікує Його і сподівається на прихід Ісуса Христа. Ви ж не будете очікувати злодія, і виглядати, чи вже не прийшов, і не дочекавшись, залишати йому записку, пришпилену до задніх дверей. Я собі не дуже уявляю, що ви можете залишити таку записку. Навпаки, ви все ретельно оглядаєте перед тим, як вийти з дому, щоб переконатися, що все надійно замкнено. Ви хочете убезпечитися від злодія.

Отож, і Господь наш не прийде до Своєї Церкви, як злодій уночі.

Але Господь прийде до світу цього, мов злодій уночі, - після того, як вже забере Свою Церкву. Як я вже говорив, День Господній насунеться на землю раптово, і він почнеться як ніч, як час великих випробувань - після чого, нарешті, Ісус Христос Сам прийде на землю, щоб заснувати Своє царство. День Господній настане зненацька:

"Саме як говоритимуть: Мир і безпечність, - тоді зненацька злетить на них погибель, як біль на вагітну лоном - і не уникнуть його".

/1 Сол.5:3/

Чи ви звернули увагу на те, що тут змінюється адресат? Якщо в перших двох віршах цього розділу апостол Павло звертається до "братів", і каже, що не має особливої потреби писати до них про пори та про часи, бо для них то не має ніякого значення - віруючі уже будуть забрані на той час. Але тут, у третьому вірші, адресат змінюється на "вони" - "Саме як говоритимуть: Мир і безпечність".

Дозвольте мені ще раз нагадати, що День Господній - це той час, що почнеться з великих випробувань і переросте у тисячолітнє царство, що його заснує на землі Ісус Христос. В Святому Письмі постійно про це наголошується. Наприклад, у пророка Ісаї, в розділах 1 і 13 ми можемо прочитати, як Господь прийде судити суспільство й уряд, військо і торговців, мистецтво, пишноту і пиху, і релігію. "Ось день Господній наступає невблаганний, обурення і палкий гнів - що оберне землю на пустиню та загладить грішників із неї". /Іс.13:9/ Він почнеться як день гніву: "Тому небесні зорі та їхні Косарі не дадуть свого світла; сонце, сходячи, потемніє, і місяць не буде більше світити". /Іс.13:10/ У пророцтвах Йоїла ми можемо прочитати таке: "О, що за день!" Бо близько день Господній, і він, немов руїна, від Всемогутнього надійде". /Йоїл.1:15/ Йоїл далі, у розділі 2 описує це як "день темряви й п'їтьми, день хмари і густої мряки". Цю картину ми знаходимо у Старому Заповіті. День Господній - це час, котрий почнеться з великих випробувань і переросте у тисячолітнє панування нашого Господа Ісуса Христа. І ця тема починається ще із Старого Заповіту.

І знову ця подія описується в четвертому розділі цього Послання - прихід Ісуса Христа, щоб забрати Свою Церкву у Старому Заповіті не згадується. Хоча прообразом цього можуть слугувати долі Еноха та Іллі, котрих було забрано, щоб вони пробували разом з Господом завжди. Але тільки Новий Заповіт вчить нас, що Ісус Христос прийде, щоб забрати частину людей із землі - цілу Церкву, щоб вони завжди перебували поряд із Ним. Ця чудова, славетна істина про те, що Господь наш Ісус

Христос приготував нам вишній дім, уперше з'являється в Новому Заповіті, коли Ісус Христос каже: "В домі Отця Мого багато осель. Якби це не було так, то Я не казав би вам про те - бо йду, щоб приготувати вам місце. І коли відійду і місце вам приготую - то повернуся і вас до Себе візьму, щоб і ви були там, де Я". /Ів.14:2,3/ Наскільки мені відомо, ця істина тут уперше з'являється в Біблії. І потім апостол Павло розвиває її в четвертому розділі 1-го Послання до солунян. Хоча в п'ятому розділі він говорить про те, що ми вже добре знаємо і з Старого Заповіту.

"Саме ж як казатимуть: Мир і безпечність - тоді зненацька злетить на них погибель". І це буде великою несподіванкою для цього світу. Вони не чекатимуть цього. Я певен, що "великий обман", про який ми читаємо у другому розділі 2 Послання до солунян - це і є обіцянка миру і безпечності. Господь Ісус Христос застерігає нас від цього: "Не слухайте тих, що обманюють вас". Світ сподівається на те, що настане епоха великого миру, тисячолітнє царство, але перед тим цей світ буде кинуте до великих випробувань, серед яких буде найбільша війна, яку коли-небудь знав цей світ. І все станеться несподівано, прийде як злодій уночі.

"Та ви, брати, не в темряві, щоб вас той день зненацька захопив, як злодій". Чому це так? Тому, що нас уже не буде тут. Ми читаємо в четвертому розділі, що "Господь Сам зійде з небес на даний знак" і забере Свою Церкву із цього світу.

"Бо всі ми - діти світла". Іншими словами, ми не будемо чекати того звільнення, що прийде в майбутньому. Ми будемо звільнені тією милістю, в якій живемо зараз.

Друже, якщо ти не усвідомив цих відмінностей, що є у Святому Письмі, то ти можеш безнадійно заплутатися. Я знаю, що навіть деякі теологи у сучасних семінаріях дуже плутаються у цих питаннях. Я сам говорив із ними. Один чоловік сказав мені, що він просто викладав перед слухачами пророцтва і ніяк не коментує і не пояснює їх. Чому? Бо він лінується сісти і пильно та уважно вивчати усе Святе Письмо.

Коли прийде день Господній, то ми вже будемо з Господом. Ми не будемо в темряві. Цей день не застане нас, як злодій уночі. Господь не прийде, щоб забрати Свою Церкву, мов злодій уночі. Церква увесь час сподівається, чекаючи благословенної надії та славного з'явлення нашого великого Бога і Спасителя Ісуса Христа. Далі апостол Павло повчає віруючих - читаємо 6-1 вірш із 5-го розділу:

"Не спімо, отже, як інші - а начуваймося та будьмо тверезі".

/1 Сол.5:6/

Ви знаєте, що підхоплення Церкви, ця благословенна надія, може відбутися в будь-який момент. Отож, зважаючи на це,

християни мусять бути пильними і не дрімати. Тому апостол Павло і каже, що сподіваючись на те, що Господь Ісус Христос прийде і забере Свою Церкву - перед тим, як почнеться час великих і жахливих випробувань - "не спімо, отожд, як інші, а будьмо уважні й тверезі".

Слово "тверезі" має декілька значень. Воно може мати той смисл, що мається на увазі не вживати алкоголю, але є чимало інших видів пияцтва, що стоять поряд з алкоголізмом і наркоманією. Багато людей впиваються трунком влади, або манюю грошей, або задоволень і розваг цього світу. Але діти Божі повинні залишатися тверезими і пильними. Чому? Бо ці чудові обіцяні події трапляться у майбутньому, але точного часу ніхто не знає.

Я вірю, що ми дочекаємося того часу, коли повернеться наш Господь Ісус Христос. Я не знаю цього напевно, але сподіваюся, що так може бути. І я знаю, що можу сказати те ж саме, що й апостол Павло: "...бо тепер ближче до нас спасіння, аніж тоді, коди ми увірували". /Рим.13:11/

"Ті, що сплять - то сплять уночі, і ті, що впиваються - впиваються уночі. Ми ж, що належимо дневі - будьмо тверезі, надягнувши броню віри та любові, шолом надії на спасіння".

/1 Сол.5:7,8/

І знову він вживає слово "тверезий". Це означає, що ми маємо пильнувати.

"Надягнувши броню віри та любові і шолом надії на спасіння". Тут сказано про вояцькі обладунки і перераховано їх види. Броня віри і любові надягається на серце - найважливішу частину тіла. Шолом наш - це надія на спасіння. І тут я говорю не про стилі і про моди - як то чоловіки і жінки носять капелюхи, тим паче, що зараз багато людей ходять простоволосі, але я кажу про те, що має бути модою для кожного християнина - носити шолом надії на спасіння.

"Віра... любов... надія..." Це вже втретє ці ключові слова вживаються в даному посланні: праця любові, дія віри, терпляча надія. Віра - це віра у спасіння, і вона дає змогу людині працювати для Господа. Кальвін казав: "Віра - це спасіння, але спасіння - це не тільки віра". "Віра" спрямована у минуле, вона озирається на той день, коли ми прийняли Господа нашого Ісуса Христа. "Любов" - це теперішнє, це взаємовідносини віруючого з усіма, що його оточують. "Надія на спасіння" - це благословенна надія на майбутнє. Ми не очікуємо великих випробувань. І це - просто незрівнянна радість для нас! Ми очікуємо благословенної надії, котра є остаточним завершенням нашого спасіння.

Іван писав: "Любі! Ми тепер - діти Божі, і ще не виявилось, ким станемо. Та знаємо - ходи виявиться - то будемо до Нього подібні, бо ми побачимо Його, як є". /1 Ів.

3:2/ Бог не схожий на нас, бо ми пропащі грішники, і Він не може бути схожим на нас. Маленька дівчинка свідчила про Слово Боже, сказавши: "Кожному християнину треба приліпити на спину табличку: "Він далекий від досконалості, але сподівається на милість Господню". Я знаю, що й мені треба мати на спині такий напис. Я надто нетерпляче прагну, щоб Господь дав мені більше мудрості й сили жити в цьому світі гідно Його спасіння. Зараз ми маємо "надію на спасіння", на те, що Бог завершить роботу, розпочату в нас. "Я впевнений в тому, що хто розпочав у вас добре діло - Він його і завершить, аж до дня Ісуса Христа"./Филип.1:6/

"Бо призначив нас Бог не для гніву, а на те, щоб ми одержали спасіння через Господа нашого Ісуса Христа".

/1 Сол.5:9/

"Бо призначив нас Бог не для гніву" - це має бути зрозуміло кожному з нас. Бог не залишить нас до дня великих випробувань, дня гніву. Це прийде день суду, але церква не стане на суд, бо Ісус Христос Собою викупив нас.

Ви можете спитати: "Чи ви такий уже праведний, щоб бути підхопленим?" Ні, звичайно, моя праведність не заслуговує на спасіння, але Бог все одно спасає мене по Своїй великій милості. І тому, коли Він прийде, щоб забрати Свою Церкву, то і я піду на небеса разом із найдосконалішими праведниками - по Божій милості. І як же ці чудові істини впливають на наше життя? В наступному вірші сказано про це: "Тому втішайте один одного..." Яка це втіха і розрада для віруючих!

Далі ми переходимо до цілої серії з двадцяти двох заповідей, яких має дотримуватися християнин. Це заповіді для віруючих, і їх не просто десять, а цілих двадцять дві! Якби ми не були врятовані Ісусом Христом, що пролив за нас Свою кров, то нас усіх мав би розіп'ясти Бог на хресті за наші гріхи. Але Бог нас не спитав: "Що ж ти зробив із Моїм Сином, який помер за тебе?" Після того, як ми визнали Ісуса Христа як свого особистого Спасителя - Бог вказує нам як ми маємо жити. Дитина Божа не підлягає десяти заповідям на своїй дорозі життя - її життєвий шлях пролягає значно вище. Вона має жити значно вищим і досконалішим життям, як то ми самі переконаємося, прочитавши заповіді, зібрані в цьому розділі. Ці заповіді дуже практичні - вони узгоджуються з нашим життям так досконало, як гумові колеса із дорожнім покриттям. Це просто чудово - сподіватися на прихід Ісуса Христа, але не менш важливо знати, як слід прожити життя тут, на землі - як треба поводитися вдома, на роботі, на навчанні - скрізь, де доведеться перебувати.

Господь наш Ісус Христос сказав: "Якщо любите Мене - то виконуйте Мої заповіді". Деякі християни ніколи не чули про Його заповіді. Але ось тут ми можемо їх прочитати - усі

двадцять дві. Вони схожі на військові команди - такі чіткі й лаконічні. Вони вкарбовуються у вашу свідомість, наче команди молоденького лейтенанта, що тільки-но прийшов з училища. Ми маємо бути тверезими і зодягатися у військові обладунки /вірш 8/. Але ось уже усі команди ви прочитали - тепер треба їх систематизувати, визначити, чим вони відрізняються одна від одної. Читаємо 11-й вірш:

"Тому втішайте один одного і зміцнюйте один одного, як то ви й робите".

/1 Сол.5:11/

Перша заповідь - це "втішати один одного", що означає - розраджувати і підтримувати один одного у вірі.

Друга заповідь - це зміцнювати один одного. Солунські віруючі саме так і чинили. Апостол Павло каже: "Зміцнюйте один одного", що означає - вдосконалюйте один одного. Ми маємо бути командою однодумців, що зміцнюють і підтримують один одного Словом Божим. Далі читаємо:

"Прохаємо вас, брати, - поважайте тих, які серед вас працюють і над вами у Господі старшинують та на розум вас направляють. Шануйте їх з великою любов'ю за їхню працю. Живіть у мирі між собою".

/1 Сол.5:12,13/

Тут ми бачимо ще три заповіді, котрі маємо виконувати також. "Шанувати" або поважати тих, що навчають Слова Божого. Це означає, що ми маємо пам'ятати їх. Коли Павло писав це, то він мав на увазі конкретну ситуацію у Солуні. Він був з ними трохи менше місяця. Він розповів їм про Ісуса Христа і навчав їх. І зародилася церква, як ми сказали б, "з нічого". Тут не було віруючих до того, як прийшов апостол Павло і повідав їм Євангелію. /Дії,17:2,3/ Тож усі солунські віруючі пізнали Ісуса Христа в один і той же час. І вже тепер дехто з них почав виявляти плоди навчання. Хтось із них виявив нахил до проповідництва, а ще дехто - до служіння. Кожен з віруючих одержав дар Святого Духа, коли був спасений, і цей дар почав свою роботу в тілах віруючих, і зміцняв їх духовно. Так і нині Дух святий зміцняє нас у вірі й направляє наш погляд на нашого Господа Ісуса Христа, який скоро прийде на цю землю, щоб забрати Своїх із цієї землі й судити народи, які не прийняли Його як особистого Спасителя.

Дорогий друже, чи ти прийняв Ісуса? Чи ти є дитиною Божою? Чи ти маєш спасіння вічне для своєї безсмертної душі? Якщо так - дякуй Господеві. Якщо ні - поспіши до Нього. Він кличе тебе, Він чекає на тебе.

На цьому ми закінчуємо нашу радіопередачу. До нових зустрічей в ефірі.